דבר ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת כל ראשי האבות למטות לבני ישראל ויאמר משה אלהם
אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבש הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתוככם בארץ כנען ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארצה כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן
ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לערי גבולתיה ערי הארץ סביב ויבנו בני גד
את דיבן ואת עטרות ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזר
ויגבהה ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן
ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלה ואת קרית תים ואת נבו
ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את
שמות הערים אשר בנו ויולכו בני מכיר בן מנשה גלעדה
וילכדה ויורש את האמרי אשר בה ויתן משה את הגלעד
למכיר בן מנשה וישב בה ויאיר בן מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא אתן חות יאיר ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכות ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על
פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ויסעו מפי החירת ויעברו
בתוך הים המדבר הילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם
שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם ויסעו
מאילם ויחנו על ים סוף ויסעו מים סוף ויחנו במדבר
סין ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה ויחנו
באלוש ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים
לעם לשתות ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סני ויסעו
ממדבר סני ויחנו בקברת התאוה ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרת ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה ויסעו מרתמה
ויחנו במתקה ויסעו מרמתקה ויחנו בלבנה ויסעו
מלבנה ויחנו ברסה ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה ויסעו
מקהלתה ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת ויסעו מקהלת
ויחנו בתחת ויסעו מתחת ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו

במתקה ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות ויסעו ממסרות ויחנו בני יעקן ויסעו
מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה
ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר ויסעו מעצין גבר
ויחנו במדבר צין הוא קדש ויסעו מקדש ויחנו
בהר ההר בקצה ארץ אדום ויעל אהרן הכהן אל
הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת האר בעים
לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
באחד לחדש ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
במתו בהר ההר וישמע
הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבוא
בני ישראל ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ויסעו
מצלמנה ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבת ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב ויסעו מעיים
ויחנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה
ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
נבו ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
ירדן ירחו ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב וידבר
יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים
את הירדן אל ארץ כנען והורשתם את כל ישבי
הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו
והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל
לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם
על הארץ אשר אתם ישבים בה והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען
את הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
לגבלתיה והיה לכם פאת נגב ממדבר צין על
ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש
ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה ונסב הגבול
מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה
וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה
יהיה לכם גבול ים זה יהיה לכם גבול

עבר מזרחים הגבל לחצר עינן זה יהיה לכם גבול מזרח
לבאר מה והיו תוצאת הגבל עינה
והשיתו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון זה תאו
לכם לגבול קדמה מחצר עינן ונסבו הגבל משפם
הרבלה מקדם לעין ירדו הגבל ומרחה על כתף ים כנרת
קדמה וירד הגבל הירדנה והיו תוצאתיו הים המלח
זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה את
בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה
בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי
המטה כי לקחו מטה בני ראובן לבית אבתם ומטה בני
גד לבית אבתם וחצי המטה מנשה לקחו נחלתם שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
קדמה מזרחה
וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים
אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן
נון ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את
הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן
יפנה ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד למטה
בנימן אלידד בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי
לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד ולמטה
בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן ולמטה בני זבולן
נשיא אליצפן בן פרנך ולמטה בני יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן
שלמי ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
כנען
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו
לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים
והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים
מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב ומדתם מחוץ
לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת
צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי
הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים את ששת ערי
המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר כל הערים אשר תתנו ללוים
ארבעים ושמנה עיר אתן ואת מגרשיהן והערים
אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן
מערי ללוים
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען
והקרתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס

שמה רצח מכה נפש בשגגה והיו לכם הערים למקלט
מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם את
שלשה הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלשת הערים
תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה ששת הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ואם בכלי ברזל הכה
וימת רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח ואם בכלי
עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו
ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת או
באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל
הדם ימית את הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו ושפטו העדה בין המכה ובין גאל
הדם על המשפטים האלה והצילו העדה את הרצח
מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר
נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו
בשמן הקדש ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם בבעד מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו והיו אלה לכם
לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם כל מכה
נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה
בנפש למות ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא
רשע למות כי מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחניפו
את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפך
ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר
אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
הנשאים ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו את אדני
צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו
והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן ויצו